

Pöördumine

Nõmmel 1. juunil 2013

Hea Eesti Kooriühingu juhatus, volikogu, kooriüldsus,

olen alati pidanud oluliseks ausust, avatust ja dialoogi. Suurelt mõtlemist ja tegutsemist. Koostööd ja sellest sündivat sünergiat. Positiivset, konstruktiivset arvamusevahetust - ka siis, kui arvamused on erinevad.

Inimesed, kes mind tunnevad, teavad, millist kohta omab Laulupidu minu südames. Ja ka seda, et seisan me kultuuriidentiteedilise nurgakivi eest vankumatult. Ent samamoodi seisan ma ka arengu eest - kui räägime "kooriliikumisest", sisaldub selles "liikumine" - see peab tähistama edasiminemist, arengut. Mul on kahju, et nii mõnedki edasiviivad mõttetalgud jäid olemata.

Eesti on tugev koorilaulumaa, ent meie tähendus maailmas võiks olla oluliselt suurem. Olen veendunud, et meil on, mida maailmale pakkuda, Eesti väärib kohta olemaks maailmas - ja mitte ainult me endi meelest - tunnustatud Koorilaulumaa number üks.

Juurdlesin selle üle, mil moel saaksin eesti koorimuusikale rohkem anda ning kuidas saaksin ise vastu positiivsest energiast, mida igapäevasteks tegemisteks me kõik vajame. Esitasin endale küsimuse, kas olen pigem ametnik või muusik?

Leidsin, et täna on minus rohkem muusikut ja loojat. Sestap, kallid sõbrad, olen otsustanud teha oma elus sammu edasi ja pühenduda enam loometööle - tehes ruumi kellelegi teisele, kel soovi meie koorimuusikasse läbi Eesti Kooriühingu juhtimise panustada.

Plaanin pühenduda muusikale: õppe- ja õpetajatööle Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias, kooride arendamisele, südamelähedasele Põhjamaade kaasaegsele muusikale ning rahvusvahelisele koostööle.

Liikumises peab olema areng.

Täna kõiki kooskogetud aasta eest!

Armastusega, uute kohtumisteni,
Veronika Portsmuth